

Duhovna misel - 14. apr. 2024

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

3. velikonočna nedelja. V dvorani zadnje večerje se vstali Jezus stavi v sredi skupine učencev ter jih pozdravi: »Mir vam bodi!« veliko je bilo njihovo veselje, da niso mogli verovati, da je to res osupli, začudeni. To je začudenje zaradi Božje navzočnosti.

Za ta evangeljski odlomek so značilni trije zelo konkretni glagoli v nekem smislu odsevajo naše osebno in skupnostno življenje in veselje resničnemu srečanju z živim Jezusom.

Gledati. »Poglejte moje roke in moje noge«, pravi Jezus. Gledati ni samo videti, je več, saj vključuje tudi namen in voljo. Zaradi tega eden od glagolov ljubezni. Mamica in očka gledata svojega otroka, zaljubljenca gledata drug drugega; dober zdravnik s pozornostjo gleda bolnika... Gledati je prvi korak zoper ravnodušnost, proti se obrniti obraz in gledati na drugo stran proč od težav in trpljenja - Jaz vidim ali gledam Jezusa?

Drugi glagol je **dotakniti se**. S tem ko učence povabi, naj se dotaknejo in tako ugotovijo, da ni duh, njim in tudi nam Jezus naš odnos z njim ter z našimi brati ne more ostati »na razdalji«. Če je krščanstvo na razdaljo, ne obstaja krščanstvo na nivoju pogleda. Krščanstvo zahteva gledanje in tudi bližino, zahteva stik, podelitev življenja (usmiljeni Samarijan!). Tako je tudi z Jezusom samim, saj ljubiti Jezusa pomeni vstopiti v življenjsko in konkretno občestvo z Njim.

Tretji glagolu **jesti** dobro izrazi našo človeškost v njeni najbolj osnovni pogojenosti, torej v naši potrebi po hranjenju, da lahko živimo. Hranjenje, ko to počnemo skupaj v družini ali med prijatelji, pravično postane izraz ljubezni, občestva, praznovanja... Večkrat nam evangeljisti predstavijo Jezusa, ki živi to razsežnost gostije! Celo Vstalega s svojimi učenci. Pa vse do tega, da je evharistična gostija postala prepoznavno znamenje krščanske skupnosti. Jestu skupaj Kristusovo Telo, je središče krščanskega življenja.

Ta evangeljski odlomek nam pove, da Jezus ni »duh«, temveč

